

Vergonya eterna

«Finalment, una vegada més, el PSC ha facilitat amb el seu vot a favor la perpetració d'un nou atac contra la llengua catalana, per més subterfugis legals i excuses que es busquin. El pacte és el pacte, oi?»

En el darrer ple de l'Ajuntament de Lleida vam presenciar una nova investida contra l'ús de la llengua catalana a Lleida per part de Ciudadanos, recolzat sense pudor per l'equip de govern del PSC i pel PP.

Amb aquesta moció el que se'ns proposava no era la millora de la senyalització viària de Lleida sinó retrocedir en el temps i tornar als temps del NO-DO, deixant enrere l'ús preferent del català.

Ja vam alertar de les intencions que emmascarava aquesta proposta, tan bon punt en vam tenir coneixement. I també vam subratllar que, tot plegat, serviria per conèixer el compromís dels regidors de l'executiu municipal amb la llengua que sempre ha estat preeminent a la Paeria.

Finalment, una vegada més, el PSC ha facilitat amb el seu vot a favor la perpetració d'un nou atac contra la llengua catalana, per més subterfugis legals i excuses que es busquin. El pacte és el pacte, oi?

Lamentem que s'utilitzi la llengua com a arma llancívola quan mai abans ha suposat cap problema a casa nostra.

Per tant, si el marc legal no ha canviat, ni tampoc ho ha fet el reglament de la Llengua Catalana, ni tampoc s'ha registrat cap conflicte en cap àmbit al llarg dels anys, per què té lloc aquesta nova agressió al català?

Trist missatge, doncs, el que s'envia portes enfora des de la ciutat de Lleida: el d'un govern municipal del PSC compromès amb l'espanyolisme més ranci en comptes d'estar-ho amb la llengua catalana. No és d'estranyar que a hores d'ara es veti la presidència de la Paeria al Consorci de Normalització Lingüística.

Davant aquesta situació que ens indigna, seguirem lliurant una batalla sense treva i amb accions contundents per evitar que el català no reculi a la nostra ciutat. Sense anar més lluny, aquesta setmana ens hem reunit amb el Síndic de Greuges de Catalunya per posar en el seu coneixement uns fets que ens situen més a prop de temps passats que del moment cabdal que està vivint el país a hores d'ara.

I és que, precisament, aspirem a que Lleida esdevingui l'altra capital de Catalunya i es mantingui compromesa amb el procés i amb la llengua.

Ja ho va dir Àngel Guimerà, ara ja fa més de 120 anys, ¿vergonya eterna a aquells que, despreciant son idioma, alaben lo dels altres?.